

Qui t'ho explicarà

Un relat de: [Fremen](#)

Sort en tens de la televisió que et diu que és important i et convé saber, com ara per exemple que ja és primavera o si ha de ploure. Fa un parell de dies, agraït i sense mandra, et vas enfundar l'impermeable, et vas calçar les botes d'aigua i encara vas carregar un paraigua, que més val curar-se en salut, perquè havia de ploure a bots i barrals. Et vas passar tot el sant dia caminant d'un lloc a l'altre sense mullar-te perquè no va caure ni una trista gota. Va fer sol i vas passar calor. Cap al migdia vas estar a punt d'abandonar la indumentària de pluja, ni que haguessis d'anar descalç; de fet vas estar temptat d'oblidar-te dels encàrrecs i anar-te'n a la platja.

Avui, en canvi, t'has quedat tancat a casa amb pany i forrellat, en un intent d'aïllar-te del món. De bon matí t'has llevat esternudant i amb els ulls plorosos, amb sensació d'ofec i malestar per tot el cos, tensió muscular esgotadora i, el que és pitjor, com si tinguessis la cara plena de bestioles diminutes passejant-hi. Inhabilitat com estaves, la televisió et feia companyia i t'ha dit que el que tens és al·lèrgia perquè, després de les pluges de la setmana passada i amb el bon temps d'aquesta, s'ha disparat el nivell al·lèrgic en suspensió. Però, qui està en suspensió assistida, a base d'antihistamínics i compreses a la cara, ets tu.

Sempre pateixes per si mai hi ha un terratrèmol o una inundació o descarrila un tren o s'enfonsa un vaixell o cau un avió, tu hi ets, i no t'ho expliquen a la televisió. Per exemple que s'enfonsa casa teva, potser per una explosió de gas, i quedes colgat per la runa. No vols ni pensar-hi. Com ho sabries si fossis mort?, no podries mirar l'aparell, no podries saber-ho, mai! Aquesta opressió que ara sents al pit, no és l'al·lèrgia; el dolor que sents al cap, tampoc; ni les cames esclafades sota un pes impossible... la pols va caient lentament i la tele no funciona. Qui t'explicarà que l'explosió que has sentit era al pis de sota?